Обійняв, сказав: "Прощай!"
І за гори десь пішов...
Він мені лишив відчай,
Я йому — свою любов.
Вітрику, веди його,
Дощику, щади його,
Ти, білесенький сніжок,
Не замітай йому стежок!

Я молюсь, щоб бід і лих
У дорозі він не знав,
Щоб вночі здоровий ліг,
Щоб веселий вранці встав.
На далекій чужині,
У загірній стороні
Хай згадає він мене
І рідний край свій спом'яне.